

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. Бургас, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПАНАЙОТ СТ. АТАНАСОВ

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от ПАНАЙОТ СТ. АТАНАСОВ Търговско дело
№ 20222100900367 по описа за 2022 година

Производството е образувано по повод исковата молба на малолетното дете К. В. Ч., род. на **.**.**** год., действаща чрез майката-законен представител Г. С. П., със съдебен адрес в гр. Бургас, против „Феникс Гарант“ ООД, ЕИК 102001988, със седалище гр. Бургас, с която претендира осъждане на ответника да ѝ заплати следните суми: 228 434,61 лева – остатъчна стойност на притежаваните от наследодателя на ищеца – В. С. Ч., поч. на 20.11.2019 год., дружествени дялове в ответното „Феникс Гарант“ ООД, изчислена въз основа на счетоводния баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването на членството му в ответното дружество, и 67 134,40 лева – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода 01.12.2019-23.10.2022 год., ведно с обезщетение в размер на законната лихва за забавено плащане на главницата, начинаей от подаване на исковата молба – 24.10.2022 год., до окончателното ѝ изплащане; ангажира доказателства, моли за присъждане на деловодните разноски.

Правните основания на предявените обективно съединени осъдителни искове са чл. 125, ал. 3 във вр. с чл. 127, ТЗ, чл. 84, ал. 1 и чл. 86, ЗЗД.

Ответникът-ООД е признал главния иск по основание и размер, оспорил е акцесорната претенция за обезщетение за забава за периода преди подаване на исковата молба; моли за възлагане на разноските в тежест на ищеца, на основание чл. 78, ал. 2, ГПК; ангажира доказателства.

ДСП – Бургас не е изразила становище по делото, не е ангажирала доказателства.

Съдът, след запознаване със становищата на страните, при съвкупна преценка на събрания по делото доказателствен материал, като съобрази приложимите нормативни разпоредби, намира за установено:

Ищцата твърди, че е наследник по закон на б. си В. С. Ч., поч. на 20.11.2019 год., който е бил съдружник в ответното дружество. Ищцата счита, че с факта на приемане на наследството му е придобила и имуществени права, съответни на ликвидационната стойност на притежаваните от наследодателя дружествени дялове във „Феникс Гарант“ ООД. Ищцата сочи, че поради настъпване на прекратителното основание по чл. 125, ал. 3, ТЗ – смърт на съдружника, членството му е прекратено автоматично, без да са необходими други правни действия, а наследникът К. Ч. е наследила имуществените права на починалия си б., в обема на наследствения си дял от 1/2 част, т. е. следва да получи паричната равностойност на дружествения дял, изчислена въз основа на счетоводния баланс на ответното ООД към края на месеца, през който е настъпило прекратяването на членството – м. ноември 2019 год. Според ищеца, към този момент чистата стойност на активите на дружеството е възлизала на 826 033,99 лева, дялът на наследодателя ѝ е с балансова стойност от 536 869,22 лева, а наследствената квота на ищеца я легитимира като носител на вземане за 268 434,61 лева. Това парично задължение е квалифицирано като носимо, а не търсимо, поради което ответното дружество следвало да предприеме необходимите действия по изплащане стойността на дружествените дялове, а поради бездействието си следва да заплати и обезщетение за забава за период след 30.11.2019 год. В исковата молба е посочено, че съгласно дружествения договор, капиталът на ответника възлиза на 78 100 лева, разпределени в 7810 дяла от по 10 лева, като наследодателят В. Ч. е притежавал 5076 дяла по 10 лева всеки, на обща стойност 5076 лева (65 % от капитала), т. е. ищцата има право да получи паричната равностойност на дружествения дял от 32,50 % в размер от 268 434,61 лева. От тази сума като предмет на делото е въведено вземането за остатък от главницата от 228 434,61 лева, тъй като горницата от 40 000 лева е присъдена на наследника К. Ч. с влязло в сила Решение № 340/05.11.2021 год. по търг. д. № 251/2020 год. на БсОС.

Ответникът „Феникс Гарант“ ООД е признал следните факти, които съдът, с доклада си по делото, е обявил за ненуждаещи се от доказване: прекратяването на членственото правоотношение на В. Ч. във „Феникс Гарант“ ООД, настъпило с факта на смъртта на съдружника; качеството на наследник на К. Ч. на починалия ѝ б. В. Ч., с наследствен дял от 1/2 част; към 30.11.2019 год. чистата стойност на активите на ответника възлиза на 826 033,99 лева, а съобразно притежаваните от В. Ч. 65 % от капитала на дружеството, размерът на дружествения му дял възлиза на 536 869,22 лева; дължимата на ищцата част от равностойността на дружествения дял на наследодателя ѝ възлиза на 268 434,61 лева.

В писмения си отговор ответникът е направил безусловно признание на главния иск, за сумата от 228 434,61 лева; оспорил е акцесорния иск за сумата от 67 134,40 лева, тъй като за изпадане в забава за главницата е необходима покана.

При така изложената фактическа и правна обстановка съдът намира предявения главен иск за основателен. Легитимацията на ищцата като наследник по закон на б. ѝ В. Ч., прекратяването на членственото му правоотношение във „Феникс Гарант“ ООД, с

притежавани 65 % от капитала; чистата стойност на активите на ответника към 30.11.2019 год., възлизаща на 826 033,99 лева, както и вземането на ищцата за остатъчната сума от 228 434,61 лева са безспорни за страните факти, установени и с представените по делото писмени доказателства. В тази насока съдът основава решението си на влязлото в законна сила Решение № 340/05.11.2021 год. по търг. д. № 251/2020 год. на БсОС, формирало сила на пресъдено нещо за правопораждащите факти на спорното субективно материално право, в т. ч. основанийето и страните по материалното правоотношение – вж. т. 2 от Тълкувателно решение 3/2016 от 22.04.2019 год. по тълк. д. № 3/2016 год. на ОСГТК на ВКС. Главният иск, включително и размерът му, следва да бъде приет за основателен и поради направеното от ответника безусловно признание на свързаните факти, което признание не противоречи на другите обстоятелства по делото (чл. 175, ГПК). Делото не съдържа данни за извършено от ответника плащане на остатъчната главница от 228 434,61 лева, нито за друг валиден способ за погасяване на задължението, поради което съдът приема, че главният иск е доказан по основание и размер и следва да бъде уважен, ведно с обусловената акцесорна претенция за обезщетение за забава в размер на законната лихва, начиная от подаване на исковата молба – 24.10.2022 год., до окончателното изплащане.

Като основателен следва да бъде уважен и искът за обезщетение за забава за периода преди подаване на исковата молба. Възражението на ответника за недължимост на сумата поради липса на покана е неоснователно, тъй като следва да бъде зачетена силата на пресъдено нещо, формирано с частично предявените претенции по търг. д. № 251/2020 год. на БсОС (ТР 3/2016 от 22.04.2019 год. на ОСГТК на ВКС). Това възражение на ответника не се основава на нови факти, настъпили след влизане в сила на първото решение; то установява дължимостта на обезщетението по чл. 84, ал. 1, ЗЗД с начална дата 01.12.2019 год., поради което е недопустимо в настоящия съдебен акт да бъде възприет различен извод за същите факти. Изложеното мотивира съда да приеме, че през процесния период ответникът е бил в забава за плащане на главницата от 228 434,61 лева. Размера на акцесорното вземане съдът изчислява служебно, съгл. императива на чл. 162, ГПК, и констатира, че той възлиза на 67 134,40 лева, т. е. искът следва да бъде уважен изцяло.

Основателността на исковите налага уважаване и на молбата на ищеца за присъждане на деловодни разноски в размер от 11 823 лева – платена държавна такса (чл. 78, ал. 1, ГПК). Към сумата на разноските съдът не включва адвокатското възнаграждение от 7933 лева, уговорено между ищцата и процесуалния ѝ представител, тъй като няма доказателства за реално плащане на сумата. В представения договор за правна услуга от 14.11.2022 год. са определени начинът и срокът за извършване на плащането – по банкова сметка, до 31.12.2022 год., но липсват доказателства за такъв превод, вкл. за основанийето му. В представеното извлечение от разплащателна сметка е посочено превеждането на сума от 11 408 лева, с платец Г. П. (майката на ищцата), но като основание е отразено „аванс адв. хонорар и съдебни такси две съдебни производства“ – липсват данни, че това плащане, или част от него, е свързано с настоящия процес, поради което не може да се приеме, че ищецът е извършил действителен разход за сумата от 7933 лева във връзка с правната си защита в

настоящото производство (вж. т. 1 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 год. по тълк. д. № 6/2012 год. на ОСГТК на ВКС; Определение № 363/30.10.2018 год. по ч. гр. д. № 3156/2018 год. на III ГО и Определение № 49/31.01.2018 год. по ч. гр. д. № 312/2018 год. на III ГО на ВКС).

Молбата на ответника за възлагане на разноските по чл. 78, ал. 2, ГПК съдът намира за неоснователна. Приложимостта на тази разпоредба изисква кумулативност на две предпоставки – с поведението си ответникът да не е дал повод за предявяване на иска, както и да е признал иска. В разглеждания казус няма доказателства, че ответникът не е дал повод за предявяване на иска – налице е пълно бездействие за плащане, вкл. и на присъдените с решението по частичния иск суми; няма и данни за последвало във времето признание от ответника за дължимостта на непредявените по съдебен ред части от главницата и от обезщетението за забава. На второ място, в настоящото дело признание на иска е направено само за главното вземане, но не и за акцесорното, поради което чл. 78, ал. 2, ГПК не може да бъде приложен.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 235, ГПК,

Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Феникс Гарант“ ООД, ЕИК 102001988, със седалище и адрес на управление гр. Бургас, ул. „Индустириална“ № 2, на основание чл. 125, ал. 3, чл. 127, ТЗ, чл. 84 и чл. 86, ЗЗД, да заплати на малолетното дете К. В. Ч., ЕГН *****, действаща чрез майката-законен представител Г. С. П., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Бургас, ул. „Васил Априлов“ № 16, ет. 3, офис 1, следните суми: 228 434,61 (двеста двадесет и осем хиляди четиристотин тридесет и четири запетая шестдесет и една) лева – остатък от стойността на притежаваните от наследодателя на ищеца – В. С. Ч., поч. на 20.11.2019 год., дружествени дялове в ответното „Феникс Гарант“ ООД, изчислена възоснова счетоводния баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването на членството – 30.11.2019 год., и 67 134,40 (шестдесет и седем хиляди сто тридесет и четири запетая четиридесет) лева – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода 01.12.2019-23.10.2022 год., ведно с обезщетение в размер на законната лихва за забавено плащане на главницата, начинаей от подаване на исковата молба – 24.10.2022 год., до окончателното й изплащане.

ОСЪЖДА „Феникс Гарант“ ООД, ЕИК 102001988, със седалище и адрес на управление гр. Бургас, ул. „Индустириална“ № 2, на основание чл. 78, ал. 1, ГПК, да заплати на малолетното дете К. В. Ч., ЕГН *****, действаща чрез майката-законен представител Г. С. П., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Бургас, ул. „Васил Априлов“

№ 16, ет. 3, офис 1, деловодни разноси в размер от 11 823 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на ответника „Феникс Гарант“ ООД за възлагане на деловодните разноси в тежест на ищеца К. В. Ч., на основание чл. 78, ал. 2, ГПК.

ОБЯВЯВА, на основание чл. 236, ал. 1, т. 7, ГПК, че присъдените суми могат да бъдат преведени по следната банкова сметка на адв. Ана Иванова Панайотова, процесуален представител на ищеца К. Ч.: IBAN: BG95 UNCR **** * **.

Решението може да бъде обжалвано от страните по въззивен ред пред Апелативен съд – Бургас в 2-седмичен срок от връчване на препис от съдебния акт.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____